

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ทัศนนะของเด็กและเยาวชนต่อสวัสดิการของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสวัสดิการที่มีอยู่ในศูนย์ฝึก การรับรู้และการใช้ประโยชน์จากสวัสดิการและความพึงพอใจต่อสวัสดิการ รวมทั้งความคิดเห็นต่อแนวทางการปรับปรุงสวัสดิการในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา โดยศึกษาจากเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขาที่มีอยู่จำนวน 146 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 132 ชุด เนื่องจากเด็กและเยาวชนจำนวน 14 คน มีภารกิจที่ต้องปฏิบัติไม่สามารถเข้าร่วมในวันเวลาที่เก็บข้อมูลได้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฯทั้งหมดเป็นเพศชาย เป็นโสด ร้อยละ 68.2 รองลงมาเป็นผู้ที่สมรสแล้วมีคู่ครองและมีบุตร ร้อยละ 12.1 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-19 ปี ร้อยละ 63.6 รองลงมาอายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 29.6 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง ร้อยละ 80.3 และนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 90.9 เรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 54.5 และอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 43.2 ซึ่งครอบครัวมีลักษณะแยกกันอยู่ ร้อยละ 41.7 รองลงมาบิดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 40.1 เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์ความรักใคร่สนิทสนมกันดีกับบุคคลที่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 75.0 ก่อนกระทำความผิดเคยประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 48.5 รองลงมา มีอาชีพค้าขาย ร้อยละ 9.0 และอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 1.5 มีรายได้ประจำวันจากการทำงานและได้รับจากบิดามารดา ร้อยละ 33.3

2. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 40.2 รองลงมา กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 27.3 และความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ร้อยละ 20.4 ซึ่งส่วนใหญ่กระทำความผิดเป็นครั้งแรก

3. การเข้ารับการฝึกและอบรม

เด็กและเยาวชนที่ศาลพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฯ โดยส่วนใหญ่ ได้รับการฝึกและอบรมมากกว่า 2 ปี-5 ปี ร้อยละ 35.6 รองลงมา มากกว่า 1 ปี 6 เดือน-2 ปี ร้อยละ 32.6 และ 7 เดือน-1 ปี 6 เดือน ผู้ที่อยู่ในขั้นของระยะเวลาการฝึกและอบรมมีร้อยละ 72.7 และขั้นของระยะเวลาเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยมีร้อยละ 27.3 ซึ่งส่วนใหญ่เหลือระยะเวลาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมนาน 1 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในลำดับชั้น (เกรด) 3 มี ร้อยละ 43.9 รองลงมาอยู่ชั้น (เกรด) 2 มีร้อยละ 17.4

4. สถิติการของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา สรุปได้ดังนี้

4.1 สถิติการขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

สถิติการด้านสุขภาพอนามัย ได้แก่ การตรวจสุขภาพร่างกาย การให้การดูแล สุขภาพอนามัยส่วนบุคคล การรักษาพยาบาลเบื้องต้น การส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณี เจ็บป่วยมาก

สถิติการด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ หอนอน ห้องเรียน โรงอาหาร ห้องสมุด

สถิติการด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ที่นอน หมอน ผ้าห่ม เสื้อผ้า กางเกงใน

สถิติการด้านของใช้ส่วนตัว ได้แก่ แปรงสีฟัน ยาสีฟัน สบู่ ชันน้ำ ยาสระผม

สถิติการด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ ได้แก่ การฝึกวิชาชีพหรือการเรียนวิชาสามัญ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

สถิติการด้านการสงเคราะห์ ได้แก่ ค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา จัดหางาน จัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ ของจดหมายไปรษณีย์บัตร แสตมป์ ติดต่อญาติทางโทรศัพท์

สวัสดิการด้านการจ้างงาน ได้แก่ ภาวะแวดล้อมและการทำงาน ประกัน ความเสียหายอันเนื่องมาจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย)

สวัสดิการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา ได้แก่ ส่งเสริมทักษะชีวิต กลุ่มบำบัดยาเสพติด บำบัดทางจิตวิทยาให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคล/และรายกลุ่ม การให้ คำปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมชมรม ทัศนศึกษา ภายนอก กิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ตนเองชอบ

สวัสดิการด้านบริการอำนวยความสะดวกแก่เด็กและเยาวชน ได้แก่ โทรทัศน์ ห้องสมุด

4.2 สวัสดิการตามระบบชั้น ได้แก่ การคัดเลือกให้อยู่ในหอภาคภูมิ การลากลับไป เยี่ยมบ้าน ออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเป็นประจำ การพิจารณาระยะเวลา การฝึกอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ การออกไปศึกษาแบบไปเช้า-เย็นกลับ การเสนอปล่อยก่อน กำหนด

5. การรับรู้สวัสดิการภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านอุเบกขา

โดยสรุปภาพรวมเด็กและเยาวชนมีการรับรู้เกี่ยวกับสวัสดิการทุกด้านมากกว่า ร้อยละ 60 ขึ้นไป ยกเว้นเรื่องการประกันความเสียหายอันเนื่องมาจากการทำงานหลังปล่อยที่มีการรับรู้เพียงร้อยละ 45.5 ส่วนการรับรู้ด้านสุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย อุปกรณ์เครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน ของใช้ส่วนตัว การเรียนและการฝึกอาชีพ การสงเคราะห์ด้านต่าง ๆ การจ้างงาน (เฉพาะภาวะแวดล้อมและการทำงาน) บริการด้านการบำบัด ด้านการอำนวยความสะดวกสบาย รวมทั้งบริการตามระบบชั้น มีการรับรู้เป็นส่วนมาก

6. ประสพการณ์การใช้สวัสดิการ

เด็กและเยาวชนมีประสพการณ์การใช้บริการสวัสดิการแต่ละด้านแตกต่างกันดังนี้

6.1 ด้านอำนวยความสะดวกสบาย ทุกคนใช้ห้องสมุด แต่ผู้ที่เคยดูโทรทัศน์มี ร้อยละ 94.7

6.2 ด้านที่อยู่อาศัย ทุกคนได้รับสวัสดิการนอน ห้องเรียน โรงอาหาร แต่มี ร้อยละ 93.9 ที่เคยใช้ห้องสมุด

6.3 ด้านประสพการณ์การใช้สวัสดิการด้านของใช้ส่วนตัว ทุกคนได้รับแปรงสีฟัน ยาสีฟัน ยากันยาสระผม สบู่ และชันทัน้ำ ที่มีร้อยละ 0.8 หรืออย่างละ 1 คนที่ไม่ได้รับยาสระผมกับ สบู่ และอีก 10 คนไม่มีชันทัน้ำใช้

6.4 ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิิตประจำวัน ทุกคนได้ใช้ที่นอน หมอน ผ้าห่ม เสื้อผ้า แต่มีร้อยละ 9.1 ที่ไม่เคยได้รับกางเกงขัั้นใน

6.5 ด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ มีร้อยละ 82.6 เคยฝึกวิชาชีพหรือเรียนวิชาสามัญ และร้อยละ 75.0 เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

6.6 ด้านสุขภาพอนามัย ร้อยละ 87.9 เคยใช้บริการตรวจสุขภาพร่างกาย แต่ร้อยละ 46.2 เคยได้รับการส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก

6.7 ด้านการบำบัด แก้อาการ ปั่นฟู ป้องกัน พัฒนา ร้อยละ 93.9 ใช้กิจกรรมอบรมและ นันทนาการ (ร้อยละ 89.4) ส่วนทัศนคติภายนอกมีร้อยละ 61.4 ที่เคยใช้

6.8 ด้านการสงเคราะห์ค่าใช้จ่าย/อุปกรณ์ในติดต่อครอบครัวของเด็กและเยาวชน ร้อยละ 81.1 ได้ใช้ของจดหมาย/ไปรษณียบัตรและติดต่อญาติทางโทรศัพท์ (ร้อยละ 73.5)

6.9 ด้านการจ้างงาน ร้อยละ 69.7 เคยใช้สวัสดิการแนะแนวอาชีพและการศึกษาและ ร้อยละ 23.5 เท่านั้นที่เคยใช้การประกันความเสียหายอันเนื่องมาจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย)

6.10 ด้านสวัสดิการตามระบบชั้น ร้อยละ 75.8 ได้รับการพิจารณาลดระยะการ ฝึกอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ แต่ร้อยละ 28.0 ได้รับการเสนอปล่อยก่อนกำหนด

7. ความพึงพอใจที่เคยใช้สวัสดิการภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้าน อุเบกขา

โดยภาพรวมเด็กและเยาวชนที่เคยใช้สวัสดิการมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการชั้น พื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย

ด้านการเรียนและการฝึกวิชาชีพ ความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 4.18$ แม้ค่าความพึงพอใจจะอยู่ในระดับมาก มีผู้ใช้บริการการฝึกวิชาชีพหรือการเรียนวิชาสามัญอยู่ ร้อยละ 82.6 (109 คน) และ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ร้อยละ 75.0 (99 คน) ซึ่งทั้ง 2 หลักสูตรนี้จะ เรียนเหมือนกัน แต่ต่างกันที่หลักสูตรระยะสั้นมีใบประกาศนียบัตร ค่าที่แสดงออกมาจึงแสดงว่า เยาวชนคาดหวังว่าจะได้ออกไปประกอบวิชาชีพ

ด้านอำนวยความสะดวกสบาย ความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 4.18$ แต่ ค่าแสดงมีความแตกต่างกันเกี่ยวกับผู้ใช้บริการห้องสมุด คือ ร้อยละ 100 (132 คน) และโทรทัศน์

ร้อยละ 94.7 (125 คน) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ชัดเจนในระดับจำนวนประชากรที่ใช้บริการ ซึ่งผู้ที่ไม่เคยบริการโทรทัศน์มีร้อยละ 5.3 (7 คน) เนื่องจากเด็กและเยาวชนรู้สึกว่าจะไม่มีโอกาสตัดสินใจในการเลือกชมโทรทัศน์ได้เอง

ด้านการจ้างงาน ความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.94$ จากจำนวนผู้ใช้บริการแนะแนวอาชีพและการศึกษาร้อยละ 69.7 (92 คน) และประกันความเสียหายอันเนื่องมาจากการทำงาน ร้อยละ 23.5 (31 คน) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าแม้จะมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่เป็นค่าที่แสดงภาพรวมของผู้ใช้มีน้อยซึ่ง เป็นการบ่งบอกให้เห็นว่าสวัสดิการนี้ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน เนื่องจากสวัสดิการนี้มีเงื่อนไขของระยะเวลาหรือลำดับขั้น (เกรด) ของเด็กและเยาวชน

ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันและพัฒนา มีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.85$ โดยผู้ใช้สวัสดิการส่งเสริมทักษะชีวิต ร้อยละ 83.3 (110 คน) กลุ่มบำบัดยาเสพติด ร้อยละ 83.3 (110 คน) การบำบัดทางจิตวิทยาและให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคล/และรายกลุ่ม ร้อยละ 80.3 (106 คน) การให้คำปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น ร้อยละ 78.8 (104 คน) กิจกรรมชมรม ร้อยละ 93.9 (124 คน) กิจกรรมลูกเสือ ร้อยละ 70.5 (93 คน) กิจกรรมนันทนาการ ร้อยละ 89.4 (118 คน) กิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนเองชอบ ร้อยละ 79.5 (105 คน) ทัศนศึกษาภายนอก ร้อยละ 61.4 (81 คน) เนื่องจากสวัสดิการสามารถตอบสนองต่อความต้องการได้ แต่เป็นเพราะสวัสดิการมีความเหมาะสมกับบางกลุ่มเท่านั้นและสวัสดิการบางอย่างยังเชื่อมโยงกับเงื่อนไขของสิทธิและระยะเวลาด้วยจึงทำให้เด็กและเยาวชนบางคนไม่ได้ไปทัศนศึกษาภายนอก

ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน มีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.80$ ได้แก่ ที่นอน หมอน ผ้าห่ม เสื้อผ้า ทุกคนได้ใช้ประโยชน์ ส่วนกางเกงในร้อยละ 90.9 (120 คน) แต่ก็มี 12 คน ที่ไม่ใช้ซึ่งเป็นลักษณะฐานะ บุคลิกภาพหรือรสนิยมของแต่ละบุคคล

ด้านของใช้ส่วนตัว มีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.78$ ได้แก่ แปรงสีฟันและยาสีฟันทุกคนได้ใช้ประโยชน์ ส่วนสบู่ ร้อยละ 99.2 (131 คน) ยาสระผม ร้อยละ 99.2 (131 คน) ชันน้ำ ร้อยละ 92.4 (122 คน) เนื่องจากเป็นสวัสดิการพื้นฐานที่ทุกคนต้องได้ใช้

ด้านที่อยู่อาศัย ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.68$ และส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนได้ใช้สวัสดิการที่อยู่อาศัยทุกด้านแต่ค่าความพึงพอใจระดับมากที่สุดที่ต่ำกว่าสวัสดิการอื่น ๆ เนื่องจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขานั้นมีสภาพที่เก่ามากทั้งอาคาร ที่สร้างมานานมากและโรงอาหารที่ชำรุดมากเพราะอายุการใช้งานนานหลายสิบปี จนทำให้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

ด้านการสงเคราะห์ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 3.56$ ได้แก่ ของจดหมาย/ไปรษณียบัตร ร้อยละ 81.1 (107 คน) ติดต่อญาติทางโทรศัพท์ ร้อยละ 73.5 (97 คน) แสตมป์ ร้อยละ 68.9 (91 คน) จัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ ร้อยละ 35.6 (47 คน) จัดหางาน ร้อยละ 34.1 (45 คน) ค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา ร้อยละ 26.5 (35 คน) เนื่องจากสวัสดิการด้านนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของสิทธิและเงื่อนไขในการรับสวัสดิการและสวัสดิการนี้ขึ้นอยู่กับระดับชั้น (เกรด) ของเด็กและเยาวชน จึงทำให้เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยใช้สวัสดิการนี้

ด้านสุขภาพอนามัย ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 3.50$ ได้แก่ การตรวจสุขภาพร่างกาย ร้อยละ 87.9 (116 คน) การดูแลสุขภาพอนามัยส่วนบุคคล ร้อยละ 78.8 (104 คน) การรักษาพยาบาลเบื้องต้น ร้อยละ 78.0 (103 คน) การส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก ร้อยละ 46.2 (61 คน) เนื่องจากช่วงวัยของเด็กและเยาวชนเป็นวัยที่มีความสมบูรณ์ทางร่างกาย จึงไม่ค่อยได้ใช้สวัสดิการนี้

สวัสดิการตามระบบชั้น ความพึงพอใจอยู่ระดับมาก $\bar{x} = 3.98$ ได้แก่ การพิจารณาลดระยะเวลาการฝึกและอบรมเป็นประจำ ร้อยละ 75.8 (100 คน) ออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเป็นประจำ ร้อยละ 54.5 (72 คน) การคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ ร้อยละ 43.2 (57 คน) การลากลับไปเยี่ยมบ้าน ร้อยละ 35.6 (47 คน) การออกไปศึกษาแบบไปเช้า-เย็น ร้อยละ 30.3 (40 คน) การเสนอปล่อยก่อนกำหนด ร้อยละ 28.0 (37 คน) เนื่องจากสวัสดิการนี้จะได้รับเมื่อต้องผ่านเกณฑ์การพิจารณาจากคณะกรรมการของศูนย์ฝึกฯ ซึ่งเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในขั้นของระยะเวลาหรือเกรดที่ยังไม่สามารถใช้สิทธินี้

1. ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงสวัสดิการ

สวัสดิการที่เด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด คือ ด้านการจ้างงาน (ร้อยละ 18.2) รองลงมา คือ ด้านที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 15.2) และของใช้ส่วนตัว รวมทั้งเครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน ร้อยละ 10.6 เท่า ๆ กัน ส่วนสวัสดิการที่ดีอยู่แล้วเกือบ ร้อยละ 100 คือ การบำบัดแก้ไข ฟื้นฟู การเรียนและการฝึกวิชาชีพ การอำนวยความสะดวกสบาย การสงเคราะห์และสุขภาพอนามัย

ข้อเสนอแนะของเด็กและเยาวชนในการจัดสวัสดิการ ได้แก่ การตรวจสุขภาพอนามัย จัดให้มีแพทย์พยาบาลมากขึ้น ปรับปรุงโรงอาหาร ติดพัดลมหอนอน เพิ่มอุปกรณ์ฟิตเนส สบู่ ยาสีฟัน เสื้อผ้า ที่เหมาะสมกับขนาดตัวของเด็กและเยาวชน ฝึกอาชีพมากขึ้น ให้โอกาสบุคคลภายนอกมาร่วมกิจกรรม จัดบริเวณที่พักผ่อนให้มากขึ้น

สวัสดิการระบบชั้น มีข้อเสนอว่าควรให้เด็กได้รับโอกาสเข้ามาอยู่ในหอภาคภูมิ มากขึ้น พิจารณาทบทวนระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลื่อนเกรด การลาไปเยี่ยมบ้าน การออกไปภายนอกศูนย์ การผ่อนคลายความเข้มงวดของการควบคุม การเสนอปล่อยก่อนกำหนด และความโปร่งใสในการตัดสินความผิดของเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรทำความเข้าใจกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะสวัสดิการที่เกี่ยวกับระบบชั้น เนื่องจากเมื่อเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเด็กและเยาวชนจะแสดงความคิดเห็นกันมากและ สะท้อนให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนยังขาดความเข้าใจที่ดีพอ หากขาดการอธิบายในกฎเกณฑ์ อย่างละเอียดแล้วอาจทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกันได้
2. ในการรับตัวเด็ก หากเป็นไปได้การปฐมนิเทศเด็กควรเน้นเรื่องสวัสดิการ ชั้นพื้นฐาน เพื่อเด็กรู้จักคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยและการใช้ชีวิตประจำวันในศูนย์ฝึกฯ
3. ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงสวัสดิการ ดังนี้
 - 3.1 การปรับปรุงหอนอน โรงอาหาร(สถานที่) อาจให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการ ใช้ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อซ่อมแซม จัดสภาพแวดล้อม ให้นำอยู่อาศัยเพิ่มขึ้น
 - 3.2 การจัดหาของใช้ส่วนตัวในปริมาณที่เพียงพอและเหมาะสม กรณีที่เสื้อผ้ามี ขนาดเล็กไม่ได้สัดส่วน ควรมีการจัดหาให้เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
 - 3.3 ควรมอบความรับผิดชอบในการให้เด็กและเยาวชนดูแลรับผิดชอบกันเอง เพื่อ ช่วยกันสอดส่องดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีการชำรุดให้ได้รับการซ่อมแซมบำรุงอยู่ในสภาพที่ดี
4. เนื่องจากเด็กและเยาวชนมีความต้องการจัดหางาน การฝึกอาชีพที่สามารถ นำไปใช้ เพื่อหางานทำหลังจากปล่อยตัว ศูนย์ฯจึงควรมีการประสานงานกับกรมจัดหางานและ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อติดตามความต้องการแรงงานฝีมือ เพื่อปรับปรุงประเภทการฝึกอาชีพ ที่เคยมีแต่เดิมและยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน
5. ศูนย์ฯ ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็นใน รูปแบบประชุมกลุ่มเกี่ยวกับสวัสดิการระบบชั้น เพื่อจะได้ข้อมูลที่อาจช่วยเด็กและเยาวชน เกิดความพึงพอใจและมีความพยายามที่จะปรับปรุงพฤติกรรมตนเอง ซึ่งถือได้ว่าสวัสดิการ ประเภทนี้จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้ประพฤติดีและมีความหวังต่อการใช้ชีวิตที่ดีในอนาคต

6. ศูนย์ฯควรตั้งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเขามามีส่วนร่วมในการคิดและร่วมปรับปรุงสวัสดิการภายในศูนย์ฯเป็นการเปิดโอกาสให้ทั้งเด็กและเยาวชนและผู้ปกครองได้มาพบปะกันใกล้ชิดขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อสวัสดิการระบบชั้นที่มีผลต่อการปรับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฯ
2. การมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความปกครอง
3. การติดตามประเมินผลความพึงพอใจของเด็กและเยาวชนต่อสวัสดิการของศูนย์อื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อให้ได้ภาพรวมสวัสดิการของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฯ